

Sygn. akt IV U 109/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: st.sekr.sądowy Jerzy Stępień

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

odwołania I. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 20 grudnia 2012 roku nr (...)

w sprawie I. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się I. Z. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 12 listopada 2012 r. na okres do 30 listopada 2013 r.

Sygn. akt IVU 109/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 maja 2013 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 20 grudnia 2012 r. odmówił I. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 29.11.2012 r. został uznany za zdolnego do pracy.

I. Z. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na uzasadnienie swojego żądania podniósł, iż jego stan zdrowia nie pozwala mu na podjęcie zatrudnienia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Stan sprawy przedstawia się następująco:

I. Z. urodzony w dniu (...), z wykształceniem średnim technicznym o specjalności technik mechanik samochodowy, pracował jako przedstawiciel handlowy, sprzedawca działalność gospodarcza do maja 2011 r. Odwołujący w okresie od 18.11.2011 r. do 11.11.2012 r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne. Dotychczas nie pobierał renty z tytułu niezdolności do pracy. W dniu 28.09.2012 r. wystąpił z wnioskiem o rentę. Odwołujący legitymuje się wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym w dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku.

(okoliczności bezsporne).

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u I. Z. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu neurologii.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły neurolog rozpoznał u odwołującego:

- zespół pozapiramidowy w trakcie diagnostyki, podejrzenie choroby W.,
- obserwacja w kierunku choroby tkanki łącznej.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegły uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy okresowo na okres od 12.11.2012 r. do 30.11.2013 r. nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący był wielokrotnie hospitalizowany w oddziale neurologicznym, ostatni raz w W. w okresie 19-29.02.2013 r. wysunięto podejrzenie choroby W.. W styczniu 2013 r. odwołujący przebył obwodowe porażenie nerwu twarzonego, po tym incydencie był hospitalizowany w oddziale reumatologicznym – wypisany z rozpoznaniem – obserwacja w kierunku choroby tkanki łącznej. W badaniu neurologicznym stwierdza się twarz hipomimiczną, ogólne spowolnienie ruchowe, sylwetka nieco pochylona, wzmożone napięcie mięśniowe kończyn górnych i dolnych, drżenie spoczynkowe kończyn górnych oraz nasilające się drżenie pozycyjne kończyn górnych – grubo faliste, drżenie żuchwy, odruchy głębokie symetryczne, obustronny odruch podeszwy. Ruchomość kręgosłupa jest prawidłowa. Próba R. ujemna, objawy rozciągowe ujemne, siła mięśniowa prawidłowa, czucie prawidłowe. U odwołującego stwierdza się objawy zespołu pozapiramidowego o niejasnej obecnie etiologii. Schorzenie ogranicza sprawność odwołującego czyniąc go niezdolnym do podjęcia pracy. Wymaga dalszej obserwacji i diagnostyki. Pod względem neurologicznym odwołujący jest długotrwale niezdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

/dowód : opinia sąдово-lekarska – k. 14-17 as/

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Sąd ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy podzielił wnioski opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii, gdyż zostały one w sposób przekonujący uzasadnione, a poza tym w rzeczowy sposób odnosiły się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego się, a w konsekwencji jego zdolności do pracy. Sąd oparł się na opinii biegłego neurologa, który posiadał odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinia jest rzetelna, przekonująca i w pełni pozwala ustalić stan zdrowia odwołującego się. Specjalista wydał opinię po zapoznaniu się z dokumentacją oraz po osobistym badaniu odwołującego, a zatem posiadał kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków. Opinia jest spójna i udziela odpowiedzi na istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pytania.

Opinia biegłego w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie I. Z. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 20 grudnia 2012 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż wciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinie biegłego neurologa sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż I. Z. z uwagi na zespół pozapiramidowy w trakcie diagnostyki, podejrzenie choroby W. oraz obserwację w kierunku choroby tkanki łącznej - spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy w zawodzie pracownika umysłowego i pracownika fizycznego okresowo od dnia 12.11.2012 r. do dnia 30.11.2013 r. U odwołującego stwierdza się objawy zespołu pozapiramidowego o niejasnej obecnie etiologii. Schorzenie ogranicza sprawność odwołującego czyniąc go niezdolnym do podjęcia pracy. Wymaga dalszej obserwacji i diagnostyki. Pod względem neurologicznym odwołujący jest długotrwale niezdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 17 października 2012 r. przyznając I. Z. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 12.11.2012 r. do dnia 30.11.2013 r.